

ЛАБОРАТОРИЈСКЕ АНАЛИЗЕ

1. Методе анализе и резултате мјерења треба да карактеришу следећи критеријуми:
 - а) тачност (истинитост и прецизност);
 - б) примјењивост (матрица и распон концентрације);
 - ц) граница детекције;
 - д) граница квантификације;
 - е) прецизност;
 - ф) поновљивост;
 - г) обновљивост;
 - х) опоравак;
 - и) селективност;
 - ј) осјетљивост;
 - к) линеарност;
 - л) мјерна несигурност;
 - м) други критеријуми који се могу изабрати по потреби.
2. Вриједности прецизности из тачке 1. подтачка е) добијају се на основу међулабораторијских испитивања спроведених у складу са међународно признатим протоколом о међулабораторијским испитивањима (нпр. ISO 5725 "Тачност (истинитост и прецизност) метода мерења и резултата") или се, ако су утврђени критеријуми успјешности аналитичких метода, заснивају на тестовима усаглашености критеријума (цритериа цомплианце тестс). Вриједности поновљивости и обновљивости изражавају се у међународно признатом облику (нпр. интервали поузданости од 95 % у складу са ISO 5725 "Тачност (истинитост и прецизност) метода и резултата мјерења"). Резултати међулабораторијског испитивања објављују се или им се приступа без ограничења.
3. Требало би давати предност методама анализе које се могу јединствено примјењивати на различите групе производа у односу на методе које се могу примјенити само на појединачне производе.
4. У ситуацијама када методе анализе могу бити валидиране у само једној лабораторији, те би методе требало валидирати у складу са међународно прихваћеним научним протоколима или смјерницама или би се, ако су утврђени критеријуми успјешности аналитичких метода, требали заснивати на тестовима усаглашености критеријума (criteria compliance tests).
5. Методе анализа треба уредити према стандардној шеми за методе анализе коју препоручује ISO.